Ч. 192. Середа 27 серпня (9 вересня) 1903. Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Межипарляментарна конференция у Відни.— До ситуациї на Угорщині. — Німецкий комітет екзекутивний о розпорядженю міністерства війни. — З Сербії).

В парляментарнім будинку у Відни відкрито вчера засїданє межипарляментарної конференциї мирової. Предсїдателем вибрано Пленера, а одним із заступників Апонія з Будапешту. Конференция вислала до Цїсаря привітну телєґраму. Участників повитав президент міністрів довшою бесїдою, в котрій зазначив, що в наших часах війну порікає, бо то лиш кровавий спосіб забираня чужих земель. В цивілїзованім сьвітї найлїпшими сторожами мира то верховластники держав.

Справа кризи на Угорщині не поступила доси анї на крок наперед до лїпшого. Говорено, що Сель мав одержати місию утвореня нового кабінету. Тимчасом угорске бюро кореспонденцийне доносить, що Кольоман Сель не одержав тої місиї, отже й не міг єї відкинути, як то доносили деякі ґазети. Цїсар хотів лиш вислухати єго ради. Доси не чути о ніякім покликаню яких небудь полїтиків на авдиенцию до Цїсаря.

Німецкий комітет екзекутивний розіслав вчера такий комунікат: Комітет екзекутивний німецких партий приняв до відомости справоздане тїснїйшого комітету і висказав свою повну згоду з кроками, які поробив той тїснїйший комітет. Комітет екзекутивний зазначує з вагою, що национальних концесий для поодиноких партий не можна допустити, а остаточна угода мусить бути переведена через залагодженє цілої справи народної. Комітет єсть тої гадки, що скликанє Ради державної, о скілько до дня 1 жовтня справа войскова не буде вдоволяючо залагоджена, єсть безусловно конечне і мусїло би навіть тоді наступити, хоч би треба було перервати на короткий час сесиї соймові. — Зарядженя, які містять ся в послїднім рескрипті міністерства війни, означають що правда часткові увзгляднення жадань піднесених тїснїйшим комітетом, але того не можна ніяк уважати за вдоволяюче залагодженє справи. Тїснїйший комітет одержує порученє повідомити правительство о тих ухвалах.

В Сербії заносить ся на щось не доброго. Із Земуня доносять, що в цілій Сербії войско сконсиґновано. Король Петро старає ся всїма силами, щоби залагодити по доброму роздор в корпусї офіцирскім, але в ґарнізонах заворушило ся. Нема сумніву, що значно переважна часть офіцирів виступила проти давних заговірників. Арештованих в Нишу офіцирів випущено ніби то на волю, але лиш для того, що й тамошний дивізионер ґен. Янкович держить з ними; однакож їм не вільно виходити з домів. За їх виступленє не жде їх велика кара, бо они виступили не проти короля, лиш упімнули ся за оскорблену честь офіцирску: але спосіб, в який то зробили, був невідповідний і виходить на несубординацию. Справа ся прийде мабуть також і перед скупштину, котра зараз по виборах буде склиkана на надзвичайну сесию.

Заговір, чи радше змову офіцирів відкрито в той спосіб, що капітан Драґомир Лазаревич взяв урльоп, щоби ніби то поїхати до купелїв в Брестовацу, а тим часом поїхав до Зайчара збирати підписи від офіцирів на відозву; єго там придержали і знайшли один примірник відозви. На вість о тім виїхали зараз з Білграду президент міністрів Авакумович, міністер війни Солярович і майор-авдитор Драгіч до Ниша і розвели слїдство та казали арештувати 38 офіцирів, котрих, як звістно, випущено вже на волю.

---

7)

Пес Баскервілїв.

(З англїйского — Конана Дойля).

(Дальше).

— Пане Гольмс — сказав відтак Генрі Баскервіль, відвертаючись від кельнера — простіть, що нуджу вас такою дурницею...

— О, я думаю, що тут зовсім не дурниці.

— Хиба ви одні добачуєте тут щось поважного.

— Як-жеж ви поясняєте собі те все?

— Я зовсім не стараю ся поясняти. Знаю лиш те, що дивнїйшої пригоди я не мав ще з роду.

— Дивнїйшої... може бути — сказав Гольмс задуманий.

— Що-ж ви на то?

— Гм, я доси нїчого ще не розумію. Всї ваші пригоди, сер Генрі, становлять дуже заплутану історию. Коли до того додам смерть вашого стрия, здаєсь менї, що між пятьсотма важнїйшими справами, якими я займав ся, не було нї одної так незвичайної. Але маю в руках кілька ниток, а з тих одна рішучо наведе нас на дорогу правди. Стратимо може трохи часу, ідучи з початку хибною, але скорше чи пізнїйше мусимо вийти на властиву.

Снїданє було веселе; про справу, котра нас зібрала разом, говорило ся мало. Допервa коли ми перейшли до гостинної, Гольмс спитав Баскервіля, що він хоче з собою почати.

— Поїду до Баскервіль Гаді.

— Коли?

— З кінцем тижня.

— Остаточно се незла постанова — сказав Гольмс. — Я переконаний, що вас тут в Льондонї слїдять, а серед кількамілїонового народу тяжко буде відкрити, хто вас слїдить і чого хотять. Коли мають лихі наміри, то можуть вчинити вам кривду, а ми не будемо в силї тому запобічи. Чи ви, докторе, замітили, що хтось слїдив вас обох нинї рано, коли ви вийшли від мене?

Др. Мортімер заворушив ся нагло.

— Слїдив... нас! Хто такий?

— На жаль сего не можу сказати. Чи хто між вашими сусїдами або знакомими в Дертмур носить повний чорний заріст?

— Нї... або чекайте — так, так. Берімор, камердинер сер Черльса має чорну бороду.

— А!... Деж той Берімор?

— Управляє замком в Баскервіль Гаді.

— Мусимо наперед упевнити ся, чи він є там, чи може прибув несподївано до Льондону.

— В який спосіб.

— Прошу о телєґрафічний бляикет... „Чи всьо готове для сер Генрія“... Се вистане. Треба заадресувати депешу до п. Берімора в Баскервіль Гаді. Яка найблизша стация телєґрафічна? Ґрімпен... Добре. До почтмайстра в Ґрімпен вишлемо другу депешу такого змісту: „Депешу до п. Берімора віддати до рук власних. Коли нема дома, звернути єї сер Генрівви Баскервілеви, готель Норзамберленд“. В той спосіб дізнаємо ся ще до вечера, чи Берімор на своїм становищи в Девонширі.

— Знаменито — відозвав ся Баскервіль. — Але, докторе, хто се властиво той Берімор?

— То син старого управителя замку, вже давно небіщика. Берімори служать від чотирох поколїнь родинї Баскервілїв. О скілько знаю, камердинер сер Черльса і єго жінка люди вельми чесні.

— А притім нїгде правди дїти — сказав Баскервіль — що доки нїхто з родини не мешкає в замку, ті люди мешкають по панськи і нїчого не роблять.

— То правда.

— Чи сер Черльс записав що в завіщаню Беріморови? — спитав Гольмс.

— Очивидно; єму і жінцї по пятьсот фунтів штерлїнґів.

— Ого! А чи знали они, що їм припаде така сумка?

— Знали. Сер Черльс любив оповідати про свою послїдну волю.

— То цікаве.

— Надію ся — сказав др. Мортімер — що не всї надїлені леґатами видадуть ся вам підозрілими, бо й менї сер Черльс записав тисяч фунтів.

— Що ви не кажете! І кому ще?

— Ріжним людям дрібні квоти, надто полишив значнїйші суми на добродїйні цїли, а все проче припадає в спадщинї сер Генріеви.

— А кілько виносить та спадщина.

— Сімсот сорок тисяч фунтів.

Гольмс розкрив широко очи.

Розпоряджене в справі служби презенцийної.

Міністерство війни видало слідуюче розпоряджене в справі служби презенцийної:

Покликані мають бути однорічні охотники і иньші рекрути попередних літ асентирункових, котрі одержали позволене на відложене служби презенцийної до 1 жовтня 1903; дальше ті однорічні охотники і иньші обовязані до служби войскової, котрим позволено розпочати добровільно службу в сім році без вгляду на то, чи мають приписаний вік чи ні, скоро добровільно до служби зголосять ся. Для однорічних охотників назначено день 3 жовтня, для иньших 5 жовтня, в котрім мають розпочати службу.

Так само можуть розпочати службу презенцийну асентировані сего року однорічні охотники і инші новобранці, скоро зголосять ся добровільно.

Новобранці, приділені в 1903 році до резерви доповняючої (Ersatzreserve), або ті, що сего року приділені до резерви доповняючої яко надчисельні, можуть розпочати службу з днем 1 жовтня 1903 р. разом з тими, котрим відложено час служби на рік 1903. Отже ті мають бути покликані дня 5 жовтня до 8-недільних вправ войскових.

На случай браку поміщеня, коли би неможливе було покликане всіх резервістів запасових, то команди войскові піхоти, стрільців і артилериї мають повну власть покликати тих резервістів виїмково в 1904 р.

Щодо трактованя в службі презенцийній позіставших однорічних охотників по укінченю служби обовязують дотеперішні приписи.

Тревалі урльопи вояків суть о стілько дозволені, о скілько новобранці, винявши однорічних охотників, розпічнуть службу презенцийну. Урльопи мають наступати після виобразованя войскового і кондуіти та приписів войскових (Ч. II, §. 8 12).

Воякам, котрі 1 грудня 1903 р. мають бути приділені до резерви, час, в котрім будуть задержані по дни 1 жовтня 1903, має бути почислений за вправу войскову, а іменно час до 6 неділь за першу вправу, а довший час за першу і трету вправу

Новинки.

Львів дня 8-го вересня 1903.

— **Гостина Є. В. Цїсаря у Львові.** Окружна рада шкільна міска у Львові просить родичів тих дітий, що ходили минувшого року до львівских народних шкіл, аби без огляду на вписи, які почínають ся дня 15 с. м., прислали свої діти до шкіл в сьвяточній одежи дня 13 с. м. о год. $7^{3}/_{4}$ в цїли взятя участи під проводом учителїв в торжественнім принятю Цїсаря. — Президия маґістрату оголошує, що вступ до архикатедрального костела в неділю дня 13 с. м. буде дозволений виключно лише за білетами.

— **Впреосьв. Митрополит** А. Шептицкий виїхав передвчера по полудни до Відня і верне імовірно в середу в ночи.

— **Вісти з перемиської епархії.** Презенти одержали оо.: Юр. Вербицкий на Млинн і Мих. Лев па Залуже. — Канонїчно інституовані оо.: Мих. Демцьо на Крамарівку і Лев Саламон на Честині. — Сотрудництва одержали оо.: І. Шевчик в Делевій, Миросл. Лисяк в Тильчи, Евг. Копистяньский в Липі, Мих. Наклович в Белзї. — Завідательство в Вовчи долїшній одержав о. Володимир Саноцкий. — Реченець вносити просьби о приняте до дяківского заведеня назначений до 25 вересня. Лично мають кандидати явити ся дня 1 жовтня.

— **Іменованя і перенесеня** зелїзничих урядників. Міністерство зелїзниць іменувало Корн. Крижановского, ад'юнкта в Гусятинї, начальником стациї в Боднарові; Здисл. Дешкевича, асистента в Бурштинї, начальником в Новосїлках шляхотских; Кар. Бавмґартена, асистента в Ходорові, начальником в Матиївцях. — Дирекция зелїзниць перенесла: Юл. Рутковского, ад'юнкта і начальника стациї в Боднарові, до Станиславова; Меч. Ґайслера, ад'юнкта в Станиславові, до Гусятина в характері касиера фрахтового; Мар. Бенковского, ад'юнкта і начальника стациї в Залїщиках, до Коломиї в характері стацийного касиера; Ом. Бурґеля, ад'юнкта і начальника стацийного уряду в Матиївцях, в тім самім характері до Залїщик; Ів. Вільмана, ад'юнкта і начальника стациї в Новосїлках шлях., до відділу комерцияльного в Станиславові; Клем. Сьвідерского, ад'юнкта з відділу для контролї доходів в Станиславові, в характері касиера особового до Станиславова; Йосифа Витошиньского, асистента в Букачівцях, до Бурштина; Василя Бойчука, асистента в Пишківцях до Тисьмениції; Кар. Черятовича, асистента в Бортниках, до Ходорова; Юлїяна Будного, аспіранта з Вибранівки до Бортник; Макс. Ганнера, аспіранта з Боднарова, до Вибранівки; Йосифа Винницкого, аспіранта з Тисьмениції, до Букачовець.

— **Кваліфікацийні іспити** для учителїв шкіл народних розпічнуть ся перед іспитовою комісиєю у Львові дня 30 с. м, а на учителїв шкіл виділових дня 15 жовтня. Поданя треба вносити до дня 20 с. м. — Кваліфікацийні іспити для учителїв і учительок шкіл народних розпічнуть ся перед іспитовою комісиєю: в Перемишли дня 30 с. м., в Тарнові дня 18 с. н, в Самборі дня 15 с м., в Залїщиках дня 30 с. м., в Коросні дня 16 с. м., в Ряшеві дня 21 с. м.

— **Поправчі іспити зрілости** розпічнуть ся в учительских семинариях: в Ряшеві дня 15 с. м., в Тарнові дня 17 с. м., в Коросні дня 21 с. м., в женьскій учительскій семинариї у Львові дня 17 с. м., в мужескій семинариї у Львові дня 22 с. м., в приватній женьскій семинариї п. Стшалковскої у Львові днл 11 с. м., в Перемишли дня 25 с. м., в Сокали дня 15 с. м., в Терноноли дня 14 с. м., в Самборі дня 22 с. м., в Залїщиках дня 22 с. м.

— **Епархіяльний синод** в Унґварі відбуде ся в днях від 8 до 12 с. м. з отсим порядком нарад: 1. Підвисшене плати сьвящеників. 2. Орґанізация епархіяльного народно-шкільного фонду. 3. Круг ділання окружних деканів. 4. Про успіш-

---

— Я не знав, що сер Черльс полишив таке величезне майно — сказав.

— Сер Черльс уходив за чоловіка богатого, але доки не прийшло до спису інвентаря, ми не знали, що він такий маґнат. Загалом его майно виносило близько міліон фунтів.

— Там до лиха! Се не дрібниця, варто на неї злакомити ся, не перебираючи в способах. Ще одно питане, докторе! На случай, коли-б нашоми молодому приятелеви стало ся що злого... прошу дарувати, сер Генрі, той немилий натяк... хто унаслїдив би майно?

— Позаяк Роджер Баскервіль, молодший брат сер Черльса, помер, не оженившись, то спадкоємцями стали би Десмонди, далекі свояки. Джемс Десмонд чоловік вже старший і є сьвящеником у Вестморленд.

— Дякую дуже. Се подробиції незвичайно важні. Чи ви, докторе, знаете Джемса Десмонда?

— Я бачив его раз у сер Черльса. Своїм поведенем придбав собі пошану, а житє веде примірне. Памятаю, що опер ся намовам сер Черльса, котрий хотів конче приневолити его, щоби приняв від него значну ренту.

— І сей чоловік, що не має до сьвіта великих вимог, унаслїдив би таке велике майно сер Черльса!

— Так, унаслїдив би земельну посілість після установленого в родині спадкового порядку; унаслїдив би й готівку, о скілько теперішний дїдич, котрий під тим зглядом має цілковиту свободу, не розпорядив би инакше.

— А ви, сер Генрі, списали завіщане?

— Ні, пане Гольмс. Я не мав ще часу, доперва від вчера довідав ся, в чому діло. Але у всякім случаю готівка дістане ся тому, хто унаслїдить титул і земску посілість. Така була воля мого нещасного стрия. В який спосіб властитель замку зміг би привернути славу Баскервілїв, як би не мав відповідних фондів на покрите коштів удержаня унаслїдженої посілости? Дім, земля і гроші мусять піти в одні руки.

— Ваша правда. Я так само думаю, сер Генрі, що вам треба їхати безпроволочно до Девонширу. Кладу лиш одно условє: ви не можете їхати самі.

— Др. Мортімер вертає зі мною.

— Але др. Мортімер має практику, котра забирає ему час, причім его дім віддалений від вашого о кілька миль. Мимо найлїпшої волї не буде міг на случай потреби поспішити вам з помочию. Ні, сер Генрі, мусите забрати із собою когось, що буде все з вами і на котрого ви могли би спустити ся.

— А ви не могли би поїхати?

— В критичній хвили постараю ся бути на місци. Та ви розумієте, що рід мого занятя не позволяє менї видалити ся на необмежений час з Льондону. Десятки людий домагають ся моєї ради, то знов кличуть мене в ріжні сторони.... От, тепер приміром одно з найбільше поважаних імен в Анґлії окидує болотом хитрий клеветник і лише я можу недопустити до голосного скандалу. Супротив сего признаєте самі, що менї виїхати до Дертмур неможливо.

— Когож поручили би ви менї?

Гольмс положив руку на моїм рамени і сказав:

— Коли-б мій приятель схотів заняти се становище, не знаю відповіднійшого чоловіка. Я довіряю ему вповні і знаю з досьвіду, як добре мати его при собі в тяжкій хвили житя.

То предложене заскочило мене несподївано, та заким я вспів відповісти, Баскервіль схопив мене за руку і стиснув кріпко.

— Се дуже чесно з вашої сторони, пане доктор — сказав. — Знаете мене добре, а також моя справа вам не чужа! Коли поїдете зі мною до Баскервіль Галь і додержите менї товариства, ніколи вам сего не забуду.

Вигляди незвичайних пригод манили мене заєдно, причім підлестили менї слова Гольмса та скваплнвість, з якою баронет домагав ся мого товариства.

— Поїду дуже радо — сказав я. — Думаю, що трудно було би красше вихіснувати свій час.

— Будете доносити менї про всьо докладно — відозвав ся Гальмс. — А коли надійде рішуча хвиля, що стане ся неминучо, тоді вишлю вам відповідні вказівки. Думаю, що будете могли оба виїхати в суботу.

— Докторе Ватзон, чи сей день для вас пригожий?

— Ще як.

— Отже в суботу, о скілько не зайде нічо нового, стрінемо ся на двірци Педінґтон і вирушите поїздом о 10 мін. 30.

Ми готовили ся виходити, коли Баскервіль крикнув з триюмфом і схиливши ся, видобув жовтий черевик з під шафи.

— Черевик, що менї пропав! — скрикнув.

— Коби всї трудности так легко розвязали ся! — сказав Шерльок Гольмс.

— А всеж таки дивна річ — замітив др. Мортімер. — Перед сніданєм я переглянув докладно всю комнату....

— І я також — сказав Баскервіль — заглядав до всїх кутів.

— І нїгде слїду не було по черевику.

— То послугач мусів принести підчас снїданя.

Покликаний кельнер запевнив нас, що про ніщо не знає, а всякі допити остали без успіху.

І знов нова приключка побільшила ряд дрібних і случайних на око тайн, що скоро слїдували по собі.

— Поминувши цілу понуру історию смерти сер Черльса, ми станули супротив невияснених фактів, що зайшли в двох послїдних днях: одержане друкованого листу, чорнобородий шпігун в дорожці, втрата нового жовтого черевика, втрата старого чорного черевика і вкінци віднискане нового жовтого черевика.

Підчас повороту на улицю Бекер Гольмс сидів мовчки в дорожці, а зморщені брови і задума в бистрих очах вказували, що его ум, подібно як мій, силкуєсь розвязати всї ті дивні приключки, що на перший погляд не мають нічо спільного із собою. Ціле пополудне і до пізного вечера Гольмс сидів у задумі, тонучи в хмарах диму.

Перед самим обідом одержав дві депеші. Перша звучала:

„Донесено менї в тій хвили, що Берімор находить ся в замку. *Баскервіль.*

нїйше душпастирство, а іменно: а) научуване Божого закона, б) устроюване місий, в) однаковість богослуженя і проект епархіяльної карности. 5. Побільшене народного шкільного фонду через заведене платні для учителїв унґарскої препаранди. 6. Про домашну маніпуляцию обезпечуваня від огня церковних будинків. 7. Проект урегульованя року „віддиха“. 8. Проект доведеня до порядку насліядства сьвященників. 9. Проект о позичках з епархіяльних фондів. 10. Про збільшене т. зв. „епархіяльного фонда“. 11. Розширене бурси — і 12. карність дякоучителїв.

— **Анґлїйский язик в львівских ґімназиях.** Краєва рада шкільна рішила завести з початком сего шкільного року в львівских ґімназиях науку анґлїйского язика як предмету надобовязкового. Учителем того предмету іменований п. Едмунд Наґановский, що провів довший час в Анґлїї і Ірляндїї як писатель і кореспондент до львівских польских часописий.

— **Музей ім. Дїдушицких** у Львові отворений для публики в кожду недїлю від 10 години рано до 1 год. пополудни. В инші дни в тиждни, з виїмком суботи, можна звиджувати музей від 9 до 1 год. попол., по зголошеню ся в музеальнім зарядї. Вступ вільний. В сьвята (лат.) музей замкнений. Поки-що отворено для вступу ширшої публики лише зоольоґічні і ботанїчні збори, що находять ся на І. поверсї. Другий поверх, на якім містять ся віддїли етноґрафічний, доісторичний і ґеоґрафічний, передасть ся небавом до ужитку загалу. Реченець отвореня П. поверха оголосить ся в місцевих дневниках.

— **По розрухах в Київі.** В київских часописях оголошено розпорядженє ґенерал-ґубернатора київского, подільского і волиньского, котрим засуджено за недавні розрухи 186 осіб, а именно: 53 особи на три місяці арешту, 35 осіб на два місяцї, 11 на $1^1/_2$ місяця, 55 на 1 місяць, а 32 особи на три тиждні арешту.

— **На кару смерти** засудив онегди трибунал суду присяжних в Тернополи Гринька Качора, котрий дубовою ногою від лавки убив сплячого свого брата Стефана.

— **Руский Інститут музичний у Львові,** оснований і ведений „Союзом співацких і музичних товариств“ приймає дня 5 вересня н. ст. с. р. зголошеня учеників і учениць на науку фортепяна, фісгармонїї, всїх інструментів смичкових, сьпіву сольового і хорального, предметів теоретичних (теория, история, музика, гармонїя і т. д.) а також наколи зголосить ся достаточне число учеників, на науку інструментів дутих Науки будуть удїлювати визначні сили учительскі, а оплата шкільна на низші курси буде виносити річно 80 К (по 8 К місячно) крім одноразового вписового на прибори шкільні і бібліотеку в квотї 4 корон. Управа Інститута посередничить в набуваню для учеників інструментів по цїнах низших, як в склепах того рода; за достаточною порукою набуває дорожші інструменти за готівку віддаючи їх ученикам на рати. Подрібний проспект враз з пляном науки і поданєм складу збору учительского оголосить ся в слїдуючім тиждни. Устні зголошеня приймають ся щоденно в комнатах „Львівского Бояна“ Ринок ч. 10. І. поверх від 5—6 пополудни, в недїлї і сьвята від 11—12 перед полуднем. Письменні зголошеня просить ся висилати при долученю вписового на руки секретаря „Союза“ п. О. Бережницкого ул. Длуґоша ч. 33 І. пов.

— **Огні.** Дня 25 серпня по полудни вибух пожар в стодолї Филемона Кравчика, господаря в Мицові, сокальского повіта і знищив цїлу его загороду, при чім погоріло 13 штук безрог і один кінь. Відтак перекинув ся огонь на сусїдні загороди, котрих погоріло 12. Шкода виносить 40.000 корон і була в одній третій части обезпечена. — Дня 26 серпня по полудни погоріло в Заболотові 25 жидівских домів. — В Ляховичах зарічних, коло Журавна, знищив огонь дня 30 серпня 25 селяньских загород разом з припасами збіжа. Погоріла також церков, дзвіниця і приходскі будинки зі збіжем і сїном. Місцевий сьвященик о. Фицалович стратив всьо майно і ледве вспів уратувати з церкви чашу з сьв. Дарами, а з приходства метрикальні книги. Причиною пожару була лиха будова комина в домі одного селянина, де вибух огонь. — В ночи дня 3 вересня навістив страшний огонь місто Травник в Боснї. Огонь удало ся угасити аж на другий день в ночи. Погоріло 500 домів, 7 мечетів і жидівска біжниця. Причина катастрофи незвістна. Кажуть, що іскра з льокомотиви упала на дах одного дому і запалила его. В огни мало втратити житє кількох людий. До Травника вислано компанию войска, котра привезла з собою 100 шатер, бо більше як 3000 людий лишило ся без даху. Доставлено також поживу для погорільцїв.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщує: Галицко-угорский звязок зелїзничий з днем 1 жовтня 1903, а о скілько наступить підвисшене тариф з днем 15 жовтня 1903 увійде в житє нова тарифа части II. зшитка 3 для перевозу посилок поспішних і звичайних поміж стациями ц. к. австр. зелїзниць держ. в Галичинї і Буковинї, а стациями ц. к. управ. зелїзницї Кашав-Одерберґ (шляхи угорскі).

Телеґрами.

Віденъ, 8 вересня. Wiener Zeitung оголосила патент цїсарский скликуючий сойми краєві в звістнім вже часї і порядку.

Будапешт, 8 вересня. Цїсар приймав вчера перед полуднем на приватній авдиєнциї мінїстрів справ заграничних ґр. Ґолуховского

Бїлград 8 вересня. Вість, мов би то в Нишу зроблено заговір на короля Петра, єсть неправдива. Так само неправдою єсть, мов би арештованих официрів пущено на волю.

Бїлград 8 вересня. Команданта дивізиї в Нишу ґен. Янковича усунено, а на его місце покликано ґен. Дюкіча.

Бїлград, 8 вересня. Ґазета „Штампа“ доносить, що мінїстри Машін і Ґенчич думають внеодовзї уступити, щоби улекшити правительству становище в справі официрскій.

Льондон, 8 вересня. Times доносить з Пекіну, що росийский посол повідомив хіньске мінїстерство для справ заграничних, що войско росийске уступить ся з Нючванґу і провинциї Мукден в половинї жовтня.

Надіслане.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

А друга:

„Після вашого порученя я звидав двайцять три готелї; на жаль мушу донести, що потятої сторони „Таймс'у“ не знайшов. *Картрайт*“.

От і урвали ся в наших руках дві нитки, Ватзоне. Найбільше лютить мене справа, де всьо звертає ся против мене. Мусимо тепер шукати иншого слїду.

— Полишаєсь хиба ще дорожкар, що віз шпигуна.

— Так. Я зателєґрафував до головного бюра полїциї і спитав про его імя та адресу. Не здивую ся, коли за хвилю одержу відповідь — додав, бо в тій хвили роздав ся голос дзвінка.

Небавком показало ся, що судьба принесла нам більше як відповідь — до комнати війшов дорожкар у власній особі.

— Я одержав повідомлене з головного бюра, що якийсь горожанин, замешкалий в тім домі, довідуван ся про ч. 2704 — сказав. — Сїм літ їзджу я дорожкою і доси нїхто не жалував ся на мене. Тому я прийшов просто з ремізи, щоби дізнати ся, що ви маєте против мене.

— Не маю нїчого против вас, приятелю — відповів Гольмс. — Противно, маю для вас десять шілїнґів, коли відповісьте щиро на всї мої питаня.

— Ого, буде добрий день — сказав дорожкар, скалячи зуби в широкім усьміху. — А що ви хочете знати?

— Передовсїм ваше імя та адресу на случай, якби я знов коли вас потребував.

— Джон Клєтон, Турпе стріт число 3, Бору. Моя дорожка є з ремізи Шіплї, зараз коли стациї Ватерлю.

Шерльок Гольмс записав собі ті подробицї.

— А тепер, Клєтоне, скажіть, що знаєте про подорожного, котрий слїдив пильно сей дім о десятій годинї рано, а потім їхав за двома панами здовж улицї Реджента.

На лици дорожкаря проявило ся здивоване і чимале заклопотане.

— Не бачу потреби оповідати вам про те, що ви лїпше знаєте від мене, — сказав по хвильцї надуми — додам лише, що той добродїй назвав себе аґентом тайної полїциї і наказав, щоби я про него нї словечком не писнув нікому.

— Паночку, справа дуже важна і може те наразити ся на великі неприємности, коли укриєте що передомною. Отже кажете, що той добродїй представив ся вам аґентом тайної полїциї.

— Так.

— Коли вам се сказав?

— Розстаючи ся зі мною.

— А говорив вам що більше?

— Назвав своє імя.

Гольмс глянув на мене з триюмфом.

— А!... виявив своє імя? Який він необережний! І якже він зове ся?

— Шерльок Гольмс! — відповів дорожкар.

Нїчо мабуть не збило ще так мого приятеля з пантелику, як та відповідь дорожкаря. Хвилю сидїв нїмий як колода, а потім вибухнув сердечним сьміхом.

— А то вимірив, Ватзоне, влучно вимірив! — сказав вкінци. — Чую над собою оружиє не меише знамените як моє. Тим разом побідив мене цїлковито. Отже кажете, що той пан зове ся Шерльок Гольмс? — звернув ся до дорожкаря.

— Так, пане, так він зове ся.

— Знаменито! Ровкажіть же менї, де ви его зловили і всьо, що потім стало ся.

— О пів до десятої покликав мене на площу Трафальґар. Представив ся менї детективом і обіцяв менї дві ґвінеї, коли стану єму на цїлий день до розпорядимости. Очивидно я пристав. Наперед ми поїхали до готелю Норземберлєнд, і ждали там, аж вийшли два пани та всїли відтак до дорожки. Ми поїхали за ними, аж їх віз задержав ся десь тут.

— Перед моїми дверми — замітив Гольмс.

(Дальше буде).

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом И. Недопада. (Телефона число 527).